

Władysław Morawski

Stawy, gm. Imielno, woj. kieleckie

Informator Archeologiczny : badania 12, 202-203

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wykop nr 11.

Wykop założono w południowo-wschodniej części Wzgórza Zamkowego, jest on przedłużeniem w kierunku wschodnim wykopu nr 9. Profil północny wykopu nr 9 był profilem wzdłuż centralnej osi rotundy. Uzyskano w ten sposób stratygrafię po stronie wewnętrznej i zewnętrznej murów rotundy, a poprzez przedłużenie wykopu nr 9 w kierunku wschodnim otrzymano profil z pełną stratygrafią od XI do XX wieku. Zadokumentowano dwa rzędy palisady oraz uchwycono zasięg osadnictwa z końca XI i XII wieku. Uzyskano przekroje przez zewnętrzny stok tzw. wału starszego, który jest datowany na 2 połowę XII/XIII wieku oraz zewnętrzny stok tzw. wału młodszego datowanego na 2 połowę XIII wieku i początek XIV wieku.

Pracownia Palinologiczna Zakładu Epoki Kamienia IHKM PAN w Warszawie przeprowadziła badania przyrodnicze.

Badania będą kontynuowane.

STARE BIELSKO
woj. bielskie

Muzeum w Cieszynie

Badania prowadziła mgr Małgorzata Płazak, Finansowa WKZ w Bielsku-Białej, Szósty sezon badań, Grodzisko wczesnośredniowieczne /XII-XIV w. /.

Kontynuowano prace przy wale wewnętrznym w południowo-wschodniej części grodziska, w nawiązaniu do wykopu ubiegłorocznego. Uchwycono fragment jamy w większości przebadanej w roku 1977. W warstwie kulturowej występującej w wykopie dominował materiał ceramiczny. Wśród zrekonstruowanych fragmentów naczyń przeważają baniaste garnki oraz dzbany z uchem. Dość liczne są pokrywki z guzowatym uchem. Zdobienie stanowią dookołne żłobki poziome lub faliście, rzadziej ornament stempekowy. Nielicznie występuje ceramika z zieloną lub brunatno-żółtą polewą. Zabytki żelazne, w bardzo złym stanie reprezentowane są głównie przez gwoździe.

Materiał zabytkowy złożono w Muzeum w Cieszynie.

Badania będą kontynuowane.

STAWY, gm. Imielno
woj. kieleckie

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii Małopolski w Krakowie

Badania prowadził mgr Władysław Morawski. Finansował Inwestor Linii Hutniczo-Siarkowej przez WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Osadnictwo wczesnośredniowieczne, nikłe ślady osadnictwa neolitycznego /? / i kultury mierzanowickiej.

Stanowisko badane w ramach akcji ratowniczej na trasie Linii Hutniczo-Siarkowej w województwie kieleckim.

Stanowisko położone na krawędzi i stoku cypla terasy prawego brzegu Nidy. Wyniesione ponad dolną zalewową 2-7 m. Północna część stanowiska zagrożona przez tzw. "Ukop" dla budowy linii kolei LHS.

Założono 9 wykopów sondażowych kontrolujących przestrzeń około 1,5 ha w północnej partii stanowiska. Wykopy pozwoliły uchwycić północną granicę rozprzestrzenienia materiału zabytkowego. W wykopach stwierdzono w warstwie humusu i podglebia występowania niezbyt licznego materiału wczesnośredniowiecznego bez wyraźniejszych koncentracji. W tym też położeniu wystąpiły bardzo nieliczne fragmenty naczyń neolitycznych i kultury mierzanowickiej. W jednym wykopie natrafiono na jamę /średnica 1,5 m / z materiałem wczesnośredniowiecznym. W pozostałych natrafiono na przydenne partie 5 jam o nieckowatych dnach i niewielkich średnicach z pojedynczymi ułamkami naczyń nie pozwalającymi na precyzyjniejsze datowanie.

Materiał tymczasowo przechowywany jest w Pracowni Archeologicznej ZAM IHKM PAN w Igołomi.

Wobec ubogich rezultatów oraz dzięki wstrzymaniu zagrażającej stanowisku eksploatacji piasku badania w ramach podjętej akcji ratowniczej na tym stanowisku zakończono.

STĘŻYCA
woj. gdańskie
Stanowisko 9

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Elżbieta Choińska-Bochdan,
Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku,
Drugi sezon badań. Osada otwarta /XI-XII w. /.

Ogółem uchwycono i wyeksplorowano 7 jam osadniczych o długości 1,70-4,40 m, szerokości 0,95 - 1,70 m i głębokości 0,35 - 0,80 m. Zawierały one paleniska zbudowane przeważnie z czterech warstw kamieni. Wszystkie obiekty zostały w górnej partii zniszczone i rozwleczone przez okrę.